

Sygn. akt I C 671/23 upr.

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2024 roku

Sąd Rejonowy w Bartoszycach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Tomasz Idzikowski
------------------------	--------------------------

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2024 roku w Bartoszycach,

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko I. M.

o zapłatę

postanowił:

- umorzyć postępowanie w sprawie - na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 102 ust. 2, 166 ust. 1 i 170 ust. 3 Prawo Restrukturyzacyjne z dnia 15 maja 2015 roku (Dz. U z 2015 roku poz. 978 z późn. zm.) (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23.02.2001 r. sygn. akt II CKN 393/00);
- zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.817,00 (jeden tysiąc osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty - na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 3 k.p.c..

Sędzia Tomasz Idzikowski

Sygn. akt I C 671/23 upr.

Uzasadnienie postanowienia z dnia 27 lutego 2024 r. w przedmiocie umorzenia postępowania

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania między innymi, gdy z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne.

Zgodnie z art. 102 ust. 2 Prawo Restrukturyzacyjne z dnia 15 maja 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 978 z późn. zm. dalej Pr. Restr.) po prawomocnym zatwierdzeniu układu wyciąg z zatwierdzonego spisu wierzytelności, łącznie z wypisem prawomocnego postanowienia zatwierdzającego układ, stanowi tytuł egzekucyjny przeciwko dłużnikowi oraz temu, kto udzielił zabezpieczenia wykonania układu, jeżeli został w sądzie złożony dokument stwierdzający udzielenie zabezpieczenia, a także przeciwko zobowiązanemu do dopłaty, jeżeli układ przewiduje dopłaty między wierzycielami. W przypadku uchylenia układu przepis ust. 1 stosuje się.

Zgodnie z art. 166 ust. 1 Pr. Restr. układ wiąże wierzycieli, których wierzytelności według ustawy są objęte układem, chociażby nie zostały umieszczone w spisie wierzytelności.

Natomiast zgodnie art. 170 ust. 3 Pr. Restr. tytuły wykonawcze lub egzekucyjne, obejmujące wierzytelności objęte układem, tracą wykonalność z mocy prawa.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, biorąc pod uwagę wszystkie dokumenty załączone przez stronę pozwaną w odpowiedzi na pozew (k. 76-77) należy jednoznacznie stwierdzić, że należność dochodzona przez powoda w toku niniejszego postępowania z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 17 stycznia 2021 roku została objęta układem w postępowaniu o zatwierdzenie układu (obwieszczenie o ustaleniu dnia układowego k. 80, spis wierzytelności k. 83-83v). Głos za układem oddał także powód, co wynika z załączonej do pozwu karty głosowania (k. 81-82). Postanowieniem z dnia 23 października 2023 roku, które uprawomocniło się w dniu 07 listopada 2023 roku Sąd Rejonowy w Olsztynie, V Wydział Gospodarczy Sekcja ds. Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych w sprawie o sygn. akt (...) zatwierdził układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu dłużnika tj. I. M. (postanowienie Sądu wraz z uzasadnieniem k. 84-85v, obwieszczenie informacji o prawomocności postanowienia o zatwierdzeniu układu k. 86). Oznacza to, że na moment wydania przez Sąd w niniejszej sprawie postanowienia z dnia 27 lutego 2024 roku (Sąd bierze pod uwagę stan rzeczy istniejący na chwilę wydania orzeczenia) w obrocie prawnym istniał już tytuł egzekucyjny, o którym mowa w art 102 ust 2 Pr. Restr., który swoim zakresem obejmował m.in. należność dochodzoną przez powoda od strony pozwanej w toku postępowania w niniejszej sprawie, a układ który został zatwierdzony przez Sąd Rejonowy w Olsztynie, V Wydział Gospodarczy Sekcja ds. Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych prawomocnym postanowieniem z dnia 23 października 2023 roku wiązał powoda, którego należność dochodzona w niniejszej sprawie została umieszczona w spisie wierzytelności.

Zatem biorąc pod uwagę treść cytowanego powyżej art. 170 ust. 3 Pr. Restr. wydany w toku postępowania w niniejszej sprawie tytuł egzekucyjny, a po ewentualnym nadaniu klauzuli wykonalności tytuł wykonawczy z chwilą jego wydania straciłby wykonalność z mocy prawa. Merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy doprowadziłoby do tego, że powód dysponowałby dwoma tytułami egzekucyjnymi przeciwko pozwanemu, dotyczącymi tej samej należności. Przy istnieniu dwóch ważnych tytułów egzekucyjnych istniałoby niebezpieczeństwo, nadużywania uprawnień przez wierzycieli, co z kolei rodziłoby konieczność prowadzenia zarówno procesów opartych na przepisie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., jak i procesów odszkodowawczych, jeśli wierzyciel uzyskalby zaspokojenie wierzytelności w pierwotnej wysokości albo nawet zaspokojenie na podstawie obydwu tytułów egzekucyjnych. Byłoby to więc "mnożenie procesów ponad niezbędną potrzebę", sprzeczne z podstawowymi zasadami racjonalnego działania (entia non sunt multiplicanda praeter necessitatem). Tym samym, aby zapobiec powstaniu dwóch tytułów wykonawczych, dalsze wydanie wyroku w niniejszej sprawie stało się niedopuszczalne i na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. art. 102 ust. 2 , 166 ust. 1 i 170 ust. 3 Prawo Restrukturyzacyjne należało umorzyć.

Należy jedynie zauważyć, że na gruncie rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe w postanowieniu z dnia 23 lutego 2001 roku w sprawie o sygn. akt II CKN 393/00 Sąd Najwyższy wskazał, że postępowanie, w którym powód dochodzi wierzytelności uznanej przez sędziego komisarza i wpisanej na listę wierzytelności w postępowaniu upadłościowym, następnie prawomocnie umorzonym (art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 170 § 1 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe, jedn. tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 118 poz. 512 ze zm.), podlega umorzeniu. Powyższa linia orzecznicza została utrzymana na gruncie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku Prawo upadłościowe. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 stycznia 2019 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 55/18 stwierdził, że uzyskanie przez powoda po wszczęciu postępowania tytułu egzekucyjnego w postaci wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego komisarza listy wierzytelności skutkuje umorzeniem postępowanie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

Warto wskazać, że powód ma zasadniczo prawo do czasu prawomocnego zatwierdzenia układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu wytoczyć powództwo przeciwko dłużnikowi jako stronie pozwanej o to samo roszczenie objętego układem (układ nie musi być zatwierdzony przez Sąd w postępowaniu o zatwierdzenie układu), jednak z chwilą uprawomocnienia się postanowienia Sądu w przedmiocie zatwierdzenia układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 maja 2015 roku Prawo Restrukturyzacyjne naraża się na umorzenie postępowania z uwagi na fakt, iż wydanie wyroku stało się niedopuszczalne. Gdyby jednak przed uprawomocnieniem

się postanowienia w przedmiocie zatwierdzenia układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu uzyskał tytuł egzekucyjnym lub wykonawczy to musiałyby się liczyć ze skutkami określonym w art. 170 ust. 3 Pr. Restr. tj. utraciłyby one wykonalność z mocy prawa.

Z uwagi na powyższe orzeczono jako w pkt I orzeczenia.

W myśl art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Na gruncie przedmiotowej sprawy za stronę przegrywającą sprawę należy uznać powoda z uwagi na sam fakt, iż wydanie wyroku stało się niedopuszczalne (postanowienie SN z dnia 23 lutego 2001 roku w sprawie o sygn. akt II CKN 393/00).

Należy wspomnieć, że już przed złożeniem w dniu 29 listopada 2023 roku (data nadania na kopercie k. 41) do tutejszego Sądu pozwu, postanowieniem z dnia 23 października 2023 roku, które uprawomocniło się w dniu 07 listopada 2023 roku Sąd Rejonowy w Olsztynie, V Wydział Gospodarczy Sekcja ds. Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych w sprawie o sygn. akt (...) zatwierdził układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu I. M.. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że już przed wydaniem przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1279668/23 w dniu 09 listopada 2023 roku postanowienia o umorzeniu postępowania w całości w elektronicznym postępowaniu upominawczym (k. 19), a tym samym już na moment wniesienia pozwu do tutejszego Sądu, który swoim zakresem obejmował m.in. należność dochodzoną przez powoda od strony pozwanej, zaś sama strona pozwana nie dała powodu do wniesienia w dniu 29 listopada 2023 roku pozwu do tutejszego Sądu.

Wprawdzie zgodnie z art. 505³⁷ § 2 k.p.c. jeżeli w terminie trzech miesięcy od dnia wydania postanowienia o umorzeniu elektronicznego postępowania upominawczego powód wniesie pozew przeciwko pozwanemu o to samo roszczenie w postępowaniu innym niż elektroniczne postępowanie upominawcze, skutki prawne, które ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa, następują z dniem wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym a na żądanie stron sąd, rozpoznając sprawę, uwzględni koszty poniesione przez strony w elektronicznym postępowaniu upominawczym to należy wskazać, że jest to jedynie prawo, a nie obowiązek powoda. Powód posiadając już w obrocie prawnym jeden tytuł wykonawczy przed wniesieniem pozwu do tutejszego Sądu powinien liczyć się z faktem, iż wydanie wyroku w odniesieniu do tego samej należności będzie niedopuszczalne i skutkować będzie umorzeniem postępowania w sprawie.

W związku z powyższym w punkcie II sentencji orzeczenia Sąd, na podstawie art. 98 § 1, 1¹, i 3 k.p.c. i § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265), zasądzone na rzecz strony pozwanej od powoda koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1.800,00 zł oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Sędzia Tomasz Idzikowski